

Unitatea de curs nr. 1.

Temperamentul școlarilor. Dialogul temperamentelor: profesor și elev

Obiectivul general al unității de curs

Secvența își propune să furnizeze cursanților baza de cunoaștere necesară pentru înțelegerea, evaluarea și valorificarea caracteristicilor temperamentale proprii, ca și pe cele ale partenerilor de dialog, pentru optimizarea comunicării în actul didactic: pregătirea și expunerea cunoștințelor și temelor practice, dialogul dintre profesor și elev, desfășurarea în comun a unor activități.

Scopul prim al acestei prime unități de învățare este să permită cunoașterea, înțelegerea și utilizarea limbajului specific privind noțiunilor fundamentale despre temperament integrate într-o viziune corectă privind structura psihicului, funcționarea și dinamica energiei (eul conștient și modurile funcționale; inconștientul și modalitățile de compensare dinamică). Sunt prezentate dimensiuni ale temperamentului: extraversia față de introversie; senzorialitate față de intuiție; logicul față de afectiv; raționalitatea față de spontaneitate; transformare și creativitate. De asemenea, este realizată prezentarea caracteristicilor fațetelor celor patru dimensiuni, a indicilor de comportament ca și consecință a combinării dimensiunilor.

Al II-lea scop general este explicarea și interpretarea provocărilor cu care este confruntată educația în lumea contemporană, a răspunsurilor pe care educația le dă în raport cu provocările privind interrelația și globalizarea, a progreselor realizate prin utilizarea viziunii curriculare contemporane în raport cu atitudinile perspectivei premergătoare. Cunoașterea importanței tipului de temperament pentru relațiile cu semenii: interrelația caracteristicilor temperamentale în comunicare. De asemenea consecințele psihologice ale aspectelor de stil temperamental asupra stilului de coordonare și conducere a clasei, efectele temperamentului în situații tipice pentru viața școlii; utilizarea tipului de temperament pentru optimizarea rezolvării de probleme precum și persuasiunea în comunicarea eficientă. Exemple privind integrarea armonioasă a aportului fiecărui temperament în rezolvarea de probleme în relația didactică- educațională.

Obiectivele specifice ale unității de curs

Adaptarea comunicării la caracteristicile stabile ale partenerilor în actul didactic și formativ în

școală; cunoașterea de către profesori a aspectelor psihologice ale temperamentului precum și a specificul tipologic al personalității umane; cunoașterea aspectelor caracteristice, puternice și slabe ale fiecărei variante temperamentale; conștientizarea caracteristicilor temperamentale proprii; cunoașterea direcțiilor posibile de dezvoltare și optimizare personală; recunoașterea aspectelor caracteristice puternice și vulnerabile ale elevilor și modelarea adresabilității materialelor și dialogului didactic conform acestor aspecte.

În măsura în care avem de a face cu caracteristici stabile de comportament, acestea intervin în comunicare și au un rol definibil în cadrul interacțiunilor dintr-o instituție; există efecte ale fiecărei tipologii în situațiile de interrelație didactic-educațională și caracteristicile fiecărui temperament pot fi utilizate pentru a îmbunătăți predarea, dialogul cu școlarii, rezolvarea de probleme în cadrul unui colectiv didactic.

În mod specific se urmărește aplicarea, transferul și rezolvare de probleme: demonstrarea utilizării unor tehnici de educație intelectuală și de educație morală, dezvoltarea unor produse curriculare prin adevararea acestora la specificul psihologic al elevului pentru a maximiza adresabilitatea și impactul.

De asemenea, un scop specific constă în promovarea unei reflecții critice și constructive care să conducă la evaluarea unor materiale curriculare, cu selectarea sau producerea unui check-list adecvat pentru produsul de evaluat.

Scopul implicit este deschiderea spre creativitate și inovare în planul modalităților de comunicare și pregătire a materialelor didactice, dar și a desfășurării relației concrete cu elevul în mod personalizat.